

31992R2082

1992 7 24

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 208/9

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2082/92**1992 m. liepos 14 d.****dėl žemės ūkio ir maisto produktų specifinių savybių sertifikatų**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi žemės ūkio ir maisto produktų gamyba, apdirbimas ir paskirstymas vaidina svarbų vaidmenį Bendrijos ekonomikoje;

kadangi, perorientuojant bendrąją žemės ūkio politiką, turėtų būti skatinama gaminti įvairesnius žemės ūkio produktus; kadangi specifinių produktų gamybos skatinimas galėtų būti labai naudingas žemės ūkio ekonomikai, ypač mažiau palankiose ūkininkauti arba atokiose vietovėse, tiek didinant ūkininkų pajamas, tiek išlaikant kaimo gyventojus šiose vietovėse;

kadangi, baigiant kurti maisto produktų vidaus rinką, ekonominės veiklos vykdytojams turėtų būti suteiktos galimybės padidinti savo produkcijos rinkos vertę, tuo pat metu apsaugant vartotojus nuo netinkamos praktikos ir tuo pat metu užtikrinant sąžiningą prekybą;

kadangi, remiantis 1989 m. lapkričio 9 d. Tarybos rezoliucija dėl ateities prioritetų iš naujo formuojant vartotojų apsaugos politiką ⁽⁴⁾, reikėtų atsižvelgti į didėjančius vartotojų reikalavimus daugiau dėmesio skirti kokybei ir informacijai apie maisto produktų pobūdį, gamybos bei perdirbimo būdus ir jų specifines savybes; kadangi dėl produktų įvairovės rinkoje ir informacijos apie juos gausos, kad vartotojams būtų lengviau pasirinkti geresnę prekę, jiems turi būti pateikiama aiški ir glausta informacija apie maisto produktų specifines savybes;

kadangi šiuos tikslus padės pasiekti savanoriška reguliavimo kriterijais pagrįsta sistema; kadangi tokia sistema, padedanti gamintojams skleisti informaciją apie maisto produkto kokybę visoje Bendrijoje, turi suteikti visas garantijas, kad prekyboje daromos nuorodos į šią sistemą būtų pagrįstos;

kadangi kai kurie gamintojai norėtų, kad žemės ūkio ir maisto produktų rinkos vertė priklausytų nuo jų specifinių savybių, nes dėl jų būdingų savybių šie produktai aiškiai išsiskiria iš panašių gaminių arba maisto produktų tarpo; kadangi, norint apsaugoti vartotojus, patvirtintos specifinės savybės turėtų būti tikrinamos;

kadangi, atsižvelgiant į tokių gaminių arba maisto produktų specifines savybes, turėtų būti priimtos atskiros nuostatos, papildančios ženklinimo etiketėmis taisykles, nustatytas 1978 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 79/112/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą etiketėmis, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ⁽⁵⁾, ir kadangi turėtų būti sukurta nuoroda ir prireikus – Bendrijos simbolis, kurie būtų pateikiami su tokių gaminių arba maisto produktų pavadinimais ir informuotų vartotoją, kad šis gaminytis arba maisto produktas turi patikrintas specifines savybes;

kadangi, norint užtikrinti, kad žemės ūkio arba maisto produktai tikrai turėtų patvirtintas specifines savybes, gamintojų grupės pačios privalo produkto specifikacijoje nurodyti tokias savybes, tačiau kadangi visoje Bendrijoje turėtų galioti vienodos kontrolės institucijų, atsakingų už patikrinimą, ar gaminytis atitinka savo specifikaciją, tvirtinimo taisyklės;

kadangi, kad nesusidarytų nesąžiningos konkurencijos sąlygos, kiekvienas gamintojas turi turėti galimybę naudoti įregistruotą prekės pavadinimą su atitinkama nuoroda ir prireikus – Bendrijos simboliu, arba įregistruotą prekės pavadinimą, jei jo gaminamas arba perdirbamas žemės ūkio arba maisto produktas tenkina atitinkamos specifikacijos reikalavimus ir jo pasirinkta kontrolės institucija yra patvirtinta;

kadangi turėtų būti priimta nuostata, leidžianti prekiauti su trečiosiomis šalimis, kurios savo teritorijoje suteikia lygiavertes specifines savybes nurodančių sertifikatų išdavimo ir kontrolės garantijas;

kadangi, kad gamintojai norėtų naudoti žemės ūkio arba maisto produkto specifinių savybių nuorodas, o vartotojai jomis pasitikėtų, joms turi būti suteikiama teisinė apsauga ir jos turi būti oficialiai tikrinamos;

⁽¹⁾ OL C 30, 1991 2 6, p. 4 ir OL C 71, 1992 3 20, p. 14.

⁽²⁾ OL C 326, 1991 12 16, p. 40.

⁽³⁾ OL C 40, 1992 2 17, p. 3.

⁽⁴⁾ OL C 294, 1989 11 22, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 33, 1979 2 8, p. 1. Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/72/EEB (OL L 42, 1991 2 15, p. 27).

kadangi turėtų būti numatyta tvarka, užtikrinanti glaudų bendradarbiavimą tarp valstybių narių ir Komisijos specialiai tuo tikslu įkurtame reguliavimo komitete,

3 straipsnis

Komisija sukuria ir tvarko specifinių savybių sertifikatų registrą, kuriame registruojami žemės ūkio arba maisto produktų, kurių specifinės savybės pagal šį reglamentą pripažįstamos Bendrijos mastu, pavadinimai.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

Registre atskirai pateikiami 13 straipsnio 1 dalyje ir 13 straipsnio 2 dalyje nurodyti pavadinimai.

1 straipsnis

4 straipsnis

1. Šis reglamentas nustato taisykles, pagal kurias gali būti gaunamas Bendrijos specifinių savybių sertifikatas:

- žemės ūkio produktams, išvardytiems Sutarties II priede ir skirtiems vartoti žmonių maistui,
- maisto produktams, išvardytiems šio reglamento priede.

Priedas gali būti keičiamas 19 straipsnyje numatyta tvarka.

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant kitų konkrečių Bendrijos nuostatų.

3. 1989 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/189/EEB, nustatanti informacijos teikimo tvarką techninių standartų ir reglamentų srityje⁽¹⁾, netaikoma specifinių savybių sertifikatams, kuriems yra taikomas šis reglamentas.

1. Kad žemės ūkio arba maisto produktas būtų įtrauktas į 3 straipsnyje nurodytą registrą, jis turi būti pagamintas iš tradicinių žaliavų arba būti tradicinės sudėties, arba jo gamybos ir (arba) perdirbimo būdas turi atspindinti tradicinės gamybos ir (arba) perdirbimo rūšis.

2. Neleidžiama įregistruoti žemės ūkio arba maisto produkto, jeigu jo specifinės savybės atsiranda:

- a) dėl provenencijos arba geografinės kilmės;
- b) vien dėl technologinių naujovių pritaikymo.

5 straipsnis

2 straipsnis

Šiame reglamente:

1. „specifinės savybės“ – požymis arba požymių visuma, dėl kurių žemės ūkio arba maisto produktas aiškiai skiriasi nuo kitų panašių tai pačiai kategorijai priklausančių gaminių arba maisto produktų.

Žemės ūkio arba maisto produkto pateikimas nėra laikomas požymiu, kaip apibrėžta pirmojoje pastraipoje.

Specifinės savybės negali būti apriojamos tiksliai kiekybine arba kokybine sudėtimi arba Bendrijos arba nacionaliniuose teisės aktuose, standartizacijos įstaigų nustatytuose standartuose arba savanoriškai taikomuose standartuose apibrėžtais gamybos būdais; tačiau ši taisyklė nėra taikoma, jeigu minėtieji teisės aktai arba standartai buvo priimti produkto specifinėms savybėms apibrėžti;

2. „grupė“ – bet kokios teisinės formos arba sudėties gamintojų ir(arba) perdirbėjų, dirbančių su tuo pačiu žemės ūkio arba maisto produktu, susivienijimas. Grupės dalyviai gali būti ir kitos suinteresuotos šalys;

3. „specifinių savybių sertifikatas“ – gaminio specifinių savybių pripažinimas Bendrijoje, įregistruojant jas pagal šį reglamentą.

1. Kad pavadinimas būtų įregistruotas, jis privalo:

- pats būti specifinis arba
- išreikšti žemės ūkio arba maisto produkto specifines savybes.

2. Specifines savybes išreiškiantis pavadinimas negali būti įregistruotas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje, jeigu:

- jame pateikiami tiksliai bendro pobūdžio tvirtinimai, kuriais apibūdinama žemės ūkio ar maisto produktų grupė arba kurie numatyti specialiuose Bendrijos teisės aktuose,
- jis yra klaidinantis, ypač toks, kuris nurodo akivaizdžią produkto savybę arba neatitinka specifikacijų ar vartotojų lūkesčių, susijusių su produkto ypatybėmis.

3. Kad būtų įregistruotas, specifinis pavadinimas, kaip nurodyta 1 dalies pirmoje įtraukoje, turi būti tradiciškas ir atitikti nacionalines nuostatas arba turi būti atsiradęs pagal paprotį.

4. Pavadinimuose, kuriems netaikomas 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos⁽¹⁾, leidžiama naudoti geografinius pavadinimus.

⁽¹⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8. Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 90/230/EEB (OL L 128, 1990 5 18, p. 15).

⁽¹⁾ OL L 208, 1992 7 24, p. 1.

6 straipsnis

1. Kad būtų suteiktas specifinių savybių sertifikatas, žemės ūkio arba maisto produktas turi atitikti produkto specifikaciją.
2. Produkto specifikacijoje būtinai nurodoma:
 - pavadinimas, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, viena arba daugiau kalbų,
 - gamybos būdo aprašymas, nurodant naudojamų žaliavų ir (arba) sudedamųjų dalių pobūdį ir savybes, ir (arba) žemės ūkio arba maisto produkto paruošimo būdą, susijusį su jo specifinėmis savybėmis,
 - aspektai, leidžiantys įvertinti tradicines savybes, kaip apibrėžta 4 straipsnio 1 dalyje,
 - žemės ūkio arba maisto produkto savybių aprašymas, nurodant jo pagrindines fizines, chemines, mikrobiologines ir (arba) organoleptines savybes, susijusias su produkto specifinėmis savybėmis,
 - specifinėms savybėms taikomi būtinausi reikalavimai ir tikrinimo procedūros.

7 straipsnis

1. Tiktai grupė turi teisę kreiptis dėl žemės ūkio arba maisto produkto specifinių savybių įregistravimo.
2. Įregistravimo paraiška, įskaitant ir produkto specifikaciją, pateikiama valstybės narės, kurioje grupė yra įsisteigusi, kompetentingai institucijai.
3. Jeigu kompetentinga institucija mano, kad yra įvykdyti 4, 5 ir 6 straipsnių reikalavimai, ji perduoda paraišką Komisijai.
4. Iki šio reglamento įsigaliojimo dienos valstybės narės paskelbia išsamią informaciją apie savo paskirtas kompetingas institucijas ir atitinkamai informuoja Komisiją.

8 straipsnis

1. Per šešis mėnesius nuo 7 straipsnio 3 dalyje minimos paraiškos gavimo Komisija perduoda išverstą įregistravimo paraišką kitoms valstybėms narėms.

Perdavusi paraišką, kaip nurodyta pirmojoje pastraipoje, Komisija *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbia pagrindinius duomenis, nurodytus 7 straipsnyje minimos kompetentingos institucijos perduotoje paraiškoje, pirmiausia – žemės ūkio arba maisto produkto pavadinimą, kaip numatyta 6 straipsnio 2 dalies pirmojoje įtraukoje, ir duomenis apie pareiškėją.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos užtikrina, kad visiems asmenims, galintiems įrodyti teisėtus ekonominius interesus, būtų leidžiama susipažinti su 1 dalyje minima paraiška. Be to, pagal valstybėse narėse galiojančias teisės normas, minėtos kompetentingos institucijos gali leisti susipažinti su paraiška ir kitoms teisėtą interesų turinčioms šalims.

3. Per penkis mėnesius nuo 1 dalyje minimo paskelbimo dienos bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, turintis teisėtą su įregistravimu susijusių interesų, gali pareikšti protestą dėl numatomo įregistravimo, nusiųsdamas valstybės narės, kurioje jis gyvena arba yra įsisteigęs, kompetentingoms institucijoms deramai motyvuotą pareiškimą.

4. Per nustatytą laikotarpį valstybių narių kompetentingos institucijos imasi visų būtinų priemonių, kad būtų atsižvelgta į 3 dalyje minimą pareiškimą. Valstybės narės taip pat gali pareikšti protestą savo iniciatyva.

9 straipsnis

1. Jeigu per šešis mėnesius Komisijai nepranešama apie jokių protestus, Komisija į 3 straipsnyje nurodytą registrą įrašo 8 straipsnio 1 dalyje minimus pagrindinius duomenis ir paskelbia juos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

2. Jeigu pranešama apie protestus, Komisija per tris mėnesius suinteresuotų valstybių narių paprašo, kad jos per tolesnius tris mėnesius susitartų vadovaudamosis savo vidaus procedūromis. Jeigu:

- a) suinteresuotos valstybės narės tarpusavyje susitaria, jos praneša Komisijai apie visus veiksmus, įgalinusius pasiekti susitarimo, ir apie pareiškėjo bei protesto pareiškėjo nuomonę. Jeigu nėra pakeičiama pagal 6 straipsnio 2 dalį gauta informacija, Komisija toliau veikia taip, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje. Priešingu atveju Komisija vėl taiko 8 straipsnyje numatytą tvarką;
- b) suinteresuotos valstybės narės tarpusavyje nesusitaria, Komisija priima sprendimą dėl įregistravimo 19 straipsnyje numatyta tvarka. Jeigu nusprendžiama įregistruoti specifines savybes, Komisija toliau veikia taip, kaip nurodyta 1 dalyje.

10 straipsnis

1. Bet kuri valstybė narė gali pareikšti, kad žemės ūkio arba maisto produktas, kuriam išduotas specifinių savybių Bendrijos sertifikatas, nebeatitinka kriterijų, išdėstytų to produkto specifikacijoje.

2. 1 dalyje minima valstybė narė pateikia tokią pareiškimą suinteresuotai valstybei narei. Suinteresuota valstybė narė išnagrinėja skundą ir informuoja kitą valstybę narę apie savo išvadas ir priemones, kurių imtasi.

3. Jeigu tokie pažeidimai pasikartoja ir valstybės narės negali tarpusavyje susitarti, Komisijai turi būti siunčiamas deramai motyvuotas pareiškimas.

4. Komisija išnagrinėja pareiškimą konsultuodamasi su suinteresuotomis valstybėmis narėmis. Prireikus Komisija imasi būtinų priemonių 19 straipsnyje numatyta tvarka. Viena iš tokių priemonių gali būti įregistravimo panaikinimas.

11 straipsnis

1. Valstybė narė savo teritorijoje įsisteigusios grupės prašymu gali pateikti prašymą pakeisti produkto specifikaciją.

2. Komisija užtikrina, kad pakeitimo prašymas ir duomenys apie prašymą padavusį asmenį būtų paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Taikomos 8 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys.

Valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet kuris gamintojas ir (arba) perdirbėjas, taikantis produkto specifikaciją, kurią yra prašoma pakeisti, būtų informuotas apie paskelbimą.

3. Per tris mėnesius nuo 2 dalyje nustatyto paskelbimo dienos bet kuris gamintojas ir (arba) perdirbėjas, taikantis produkto specifikaciją, kurią yra prašoma pakeisti, gali pasinaudoti savo teise ir toliau taikyti nepakeistą produkto specifikaciją, nusiųsdamas pareiškimą valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, kompetentingai institucijai, kuri privalo perduoti pareiškimą, taip pat prireikus savo pastabas, Komisijai.

4. Jeigu per keturis mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto paskelbimo dienos Komisijai nepateikiama jokių protestų arba 3 dalyje minimų pareiškimų, Komisija prašomą pakeitimą įregistruoja 3 straipsnyje nurodytame registre ir paskelbia jį *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

5. Jeigu Komisijai pranešama apie protestą arba 3 dalyje minimą pareiškimą, pakeitimas neįregistruojamas. Tuo atveju 1 dalyje nurodyta prašymą pateikusi grupė 7–9 straipsniuose nurodyta tvarka gali kreiptis dėl naujo specifinių savybių sertifikato suteikimo.

12 straipsnis

19 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija gali patvirtinti Bendrijos simbolį, kuris gali būti naudojamas ženklinant, pristatant arba reklamuojant žemės ūkio arba maisto produktus, kuriems pagal šį reglamentą yra išduotas specifinių savybių Bendrijos sertifikatas.

13 straipsnis

1. Nuo 9 straipsnio 1 dalyje nustatyto paskelbimo dienos žemės ūkio arba maisto produktui, atitinkančiam paskelbtą produkto specifikaciją, paskiriami: 5 straipsnyje minimas pavadinimas, 15 straipsnio 1 dalyje minima nuoroda, o prireikus – 12 straipsnyje minimas Bendrijos simbolis.

2. Taikant išlygą 1 dalies nuostatomis, žemės ūkio arba maisto produktui, atitinkančiam paskelbtą produkto specifikaciją, paskiriamas tik pavadinimas, jeigu:

a) to prašė grupė savo įregistravimo paraiškoje;

b) 9 straipsnio 2 dalies b punkte minima tvarka nenustatoma, kad kitiems panašiams žemės ūkio arba maisto produktams to pavadinimo naudojimas yra teisėtas, pripažįstamas ir ekonomiškai reikšmingas.

14 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos būtų įsteigtos kontrolės struktūros, kurių tikslas yra užtikrinti, kad specifinių savybių sertifikatą turintys žemės ūkio arba maisto produktai atitiktų specifikacijose nustatytus kriterijus.

2. Kontrolės struktūra gali apimti vieną arba kelias paskirtas kontrolės institucijas ir (arba) privačias tam tikslui valstybių narių patvirtintas organizacijas. Valstybės narės perduoda Komisijai patvirtintų institucijų ir (arba) organizacijų sąrašus ir nurodo joms suteiktus įgaliojimus. Šią informaciją Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Paskirtos kontrolės institucijos ir (arba) privačios organizacijos turi pateikti pakankamas garantijas dėl objektyvumo ir bešališkumo visų savo kontroliuojamų gamintojų arba perdirbėjų atžvilgiu, taip pat nuolat savo žinioje turėti kvalifikuotą personalą ir išteklius, būtinus tikrinant specifinių savybių Bendrijos sertifikatus turinčius žemės ūkio ir maisto produktus.

Jeigu kontrolės struktūros kai kuriems patikrinimams atlikti naudojasi kitos organizacijos paslaugomis, ši organizacija turi pateikti tokias pat garantijas. Tačiau paskirtos inspektavimo institucijos ir (arba) patvirtintos privačios organizacijos už visus patikrinimus išlieka atsakingos valstybėms narėms.

Nuo 1998 m. sausio 1 d., kad organizacijos būtų patvirtintos, kaip apibrėžta šiame reglamente, jos turi atitikti 1989 m. birželio 26 d. priimtu standartu EN 45011 nustatytus reikalavimus.

4. Jeigu valstybės narės paskirta kontrolės institucija ir (arba) privati organizacija nustato, kad žemės ūkio arba maisto produktas, kuriam valstybės narės yra išduotas specifinių savybių sertifikatas, neatitinka specifikacijos kriterijų, ji imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento. Ji informuoja valstybę narę apie priemones, kurios buvo taikytos atliekant patikrinimą. Suinteresuotos šalys privalo būti informuojamos apie visus priimtus sprendimus.

5. Valstybė narė privalo atšaukti kontrolės organizacijos patvirtinimą, jeigu ši nebeatitinka šio straipsnio 2 ir 3 dalyse minimų kriterijų. Ji apie tai informuoja Komisiją, kuri peržiūrėtą patvirtintų įstaigų sąrašą paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

6. Valstybė narė imasi visų būtinų priemonių, kad gamintojas, kuris laikosi šio reglamento, galėtų susipažinti su kontrolės sistema.

7. Pagal šį reglamentą numatytų patikrinimų išlaidas padengia specifinių savybių sertifikatų naudotojai.

15 straipsnis

1. Tik tie gamintojai, kurių produktai atitinka įregistruotą produkto specifikaciją, gali naudoti:

— nuorodą, patvirtintą 19 straipsnyje išdėstyta tvarka,

— prireikus – Bendrijos simbolių ir

— įregistruotą pavadinimą, kaip nurodyta 13 straipsnio 2 dalyje.

2. Gamintojas, pirmą kartą po įregistravimo naudojantis pagal 13 straipsnio 1 arba 2 dalį suteiktą pavadinimą, netgi jeigu jis priklauso pirminę paraišką pateikusiai grupei, deramai informuoja apie tai valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, paskirtas kontrolės institucijas arba organizacijas.

3. Prieš pateikiant produktą į rinką, paskirta kontrolės institucija arba organizacija užtikrina, kad gamintojas laikosi paskelbtos informacijos.

16 straipsnis

Nepažeidžiant tarptautinių susitarimų, šis reglamentas taikomas iš trečiosios šalies įvežamiems žemės ūkio ir maisto produktams, jeigu trečioji šalis:

— gali suteikti garantijas, tapačias arba lygiavertes nurodytoms 4 ir 6 straipsniuose,

— turi kontrolės sistemą, lygiavertę nurodytosioms 14 straipsnyje,

— yra pasirengusi atitinkamiems Bendrijos žemės ūkio ir maisto produktams, kuriems išduotas Bendrijos specifinių savybių sertifikatas, suteikti apsaugą, lygiavertę Bendrijoje taikomai apsaugai.

17 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti teisinę apsaugą nuo piktnaudžiavimo 15 straipsnio 1 dalyje nurodyta nuoroda ir prireikus – 12 straipsnyje nurodytu Bendrijos simboliu arba nuo jų klaidinančio naudojimo, taip pat nuo pavadinimų, įregistruotų ir paskirtų pagal 13 straipsnį, imitacijos.

2. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo bet kokios visuomenę klaidinti galinčios praktikos, įskaitant praktiką, kai daroma užuomina, kad žemės ūkio arba maisto produktui yra išduotas Bendrijos specifinių savybių sertifikatas.

3. Valstybės narės Komisiją ir kitas valstybes nares informuoja, kokių priemonių buvo imtasi.

18 straipsnis

Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad šalies mastu naudojami prekiniai apibūdinimai nebūtų painiojami su pagal 13 straipsnio 2 dalį įregistruotais ir paskirtais pavadinimais.

19 straipsnis

Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos siūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

Kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemonės patvirtina Komisija.

20 straipsnis

Išsamios šio reglamento taikymo taisyklės priimamos 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

Ataskaitoje būtinai aptariami 9 ir 13 straipsnių taikymo padariniai.

21 straipsnis

Per penkerius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie reglamento taikymą, taip pat prireikus – tinkamus pasiūlymus.

22 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja po dvylikos mėnesių nuo jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1992 m. liepos 14 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. GUMMER

PRIEDAS

1 straipsnio 1 dalyje minimi maisto produktai

- Alus
 - Šokoladas ir kiti maisto produktai, kuriose yra kakavos
 - Konditerijos gaminiai, duona, pyragaičiai, pyragai, sausainiai ir kiti kepiniai
 - Tešlos gaminiai, virti arba nevirti, įdaryti arba neįdaryti
 - Paruoštas maistas vartojamas pašildytas
 - Paruošti pagardų padažai
 - Sriubos arba sultiniai
 - Gėrimai, pagaminti iš augalų ekstraktų
 - Ledai ir šerbetai
-